

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 2161/2011/ER - Piekļuve vēstulēm, kas nosūtītas dalībvalsts valdībai

Lēmums

Lietā 2161/2011/ER - Uzsākta {0} 30/11/2011 - Lēmums par {0} 19/12/2012 - Iesaistītā iestāde Eiropas Centrālā banka (Nav pamatojuma turpmākai izmeklēšanai) |

Sūdzības iesniedzējs, Itālijas pilsonis, pieprasīja piekļuvi vēstulei, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) 2011. gada vasarā nosūtīja Itālijas valdībai saistībā ar valstu parādu krīzi, kas ietekmēja dažas eiro zonas valstis. ECB noraidīja sūdzības iesniedzēja pieprasījumu un būtībā apgalvoja, ka šīs vēstules izpaušana apdraudētu monetārās un ekonomikas politikas īstenošanu, kuras ietvaros nepieciešams, lai ECB varētu apmainīties ar konfidenciālu informāciju ar dalībvalstīm. ECB nemainīja savu nostāju pat pēc tam, kad lielākais Itālijas laikraksts bija publicējis šo vēstuli.

Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ECB nelikumīgi atteikusi viņam piekļuvi pieprasītajam dokumentam, un prasīja, lai ECB piešķir viņam piekļuvi šai vēstulei vai iesniedz atbilstošu pamatojumu sava lēmuma iemesliem.

ECB atzinumā izklāstīja šīs vēstules saturu. ECB arī norādīja, ka fakts par šīs vēstules publicēšanu lielākajā Itālijas laikrakstā neattiecas uz lietu, jo Banka pati nav šo vēstuli ne publicējusi, ne arī atļāvusi publicēt.

Ombuds konstatēja, ka, pēc viņa domām, ECB ir sniegusi sūdzības iesniedzējam atbilstošu izklāstu par atteikuma iemesliem. Pamatojoties uz vēstules pārbaudi, viņš atzina, ka tās publicēšana patiesi apdraudētu sabiedrības intereses attiecībā uz monetārās un ekonomikas politikas īstenošanu. Attiecībā uz faktu, ka šī vēstule ir publicēta lielākajā Itālijas laikrakstā, ombuds atzina, ka ECB nostāja ir pamatota. Ņemot vērā iemeslus, ko ECB minēja, pamatojot tās lēmumu, ombuds secināja, ka turpmākai izmeklēšanai nav pamata. Tomēr viņš arī izteica ECB papildu piezīmi, rosinot turpmāk uzskatīt pārskatāmību ne tikai par juridisku pienākumu, bet arī par iespēju veicināt savu leģitimitāti pilsoņu acīs.

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzības iesniedzējs 2011. gada 12. augustā iesniedza Eiropas Centrālajai bankai ("ECB") pieteikumu par piekļuvi dokumentiem. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi vēstulei, kuru ECB 2011. gada augusta sākumā nosūtīja Itālijas valdībai saistībā ar valsts parāda krīzi, kas skāra dažas eurozonas valstis ("vēstule").

2. 2011. gada 7. septembrī ECB noraidīja sūdzības iesniedzēja pieteikumu. Tā norādīja, ka saskaņā ar ECB Lēmuma par publisku piekļuvi dokumentiem [1] 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu piekļuve vēstulei ir jāatsaka, jo publiskošana kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai saistībā ar ES vai dalībvalsts monetāro un ekonomikas politiku. Jo īpaši vēstules izpaušana apdraudētu ECB vēstījumu dalībvalstīm efektivitāti kā līdzekli tādas vides veicināšanai, kas veicina investoru uzticības atjaunošanu finanšu tirgos. ECB norādīja, ka šis jautājums ir ārkārtīgi svarīgs monetārās politikas raitai īstenošanai. Tā arī informēja sūdzības iesniedzēju, ka viņš var iesniegt atkārtotu pieteikumu valdei.

3. Sūdzības iesniedzējs 2011. gada 28. septembrī iesniedza ECB Valdei atkārtotu pieteikumu. Nākamajā dienā viņš vēlreiz sazinājās ar ECB, norādot, ka vēstule ir publicēta lielā Itālijas laikrakstā.

4. 2011. gada 20. oktobrī ECB noraidīja atkārtoto pieteikumu, uzskatot, ka iepriekš minētais izņēmums bija piemērojams. ECB uzskatīja, ka vēstules publiskošana "*var ietekmēt to ziņojumu efektivitāti, kurus ECB var nosūtīt*" dalībvalstīm, lai veicinātu labvēlīgus nosacījumus raitai monetārās politikas īstenošanai. ECB arī uzsvēra, ka tai jāspēj nodot atbilstošus un vajīgus vēstījumus valstu un Eiropas iestādēm veidā, kādu tā uzskata par visefektīvāko, lai kalpotu sabiedrības interesēm monetārās politikas jomā. Jo īpaši apstākļu dēļ var būt nepieciešama neoficiāla un konfidenciāla saziņa. Šajā lietā konfidenciālās saziņas mērķis bija veicināt vidi, kas ļautu atjaunot investoru uzticību finanšu tirgiem. ECB informēja sūdzības iesniedzēju par viņa rīcībā esošajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar LESD 228. un 263. pantu [2].

5. Sūdzības iesniedzējs 2011. gada 26. oktobrī vērsās pie Eiropas ombuda.

Par izmeklēšanas priekšmetu

6. Ombuds sāka izmeklēšanu par šādu apgalvojumu un prasību.

Apgalvojums:

ECB prettiesiski atteica sūdzības iesniedzējam piekļuvi pieprasītajam dokumentam.

Apgalvojums:

ECB būtu jāpiešķir piekļuve pieprasītajam dokumentam un/vai jāsniedz sūdzības iesniedzējam pienācīgs sava lēmuma pamatojums.

Izmeklēšana

7. Ombuds 2011. gada 30. novembrī pārsūtīja sūdzību ECB priekšsēdētājam, aicinot sniegt atzinumu par iepriekš minēto apgalvojumu un prasību. Šajā sakarā ombuds arī informēja ECB priekšsēdētāju, ka viņš vēlas pārbaudīt Bankas lietas materiālus saistībā ar sūdzību.

8. 2012. gada 1. februārī Ombuda dienesti pārbaudīja ECB lietas saistībā ar sūdzību. Pārbaudes ziņojums tika nosūtīts sūdzībai iespējamo apsvērumu sniegšanai. No sūdzības iesniedzēja piezīmes par ziņojumu netika saņemtas.

9. ECB savu atzinumu par sūdzību iesniedza 2012. gada 28. februārī. Ombuds nosūtīja atzinumu sūdzības iesniedzējam iespējamo apsvērumu sniegšanai, ko viņš nosūtīja 2012. gada 10. maijā.

Ombuda analīze un secinājumi

A. Apgalvojums, ka ECB ir nelikumīgi atteikusi sūdzības iesniedzējam piekļuvi pieprasītajam dokumentam un ar to saistītajai prasībai

Ombudam iesniegtie argumenti

10. Savā sūdzībā sūdzības iesniedzējs atsaucās uz Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūru par piekļuvi dokumentiem, lai apgalvotu, ka ECB nav pamatoti pamatojusi savu lēmumu atteikt piekļuvi vēstulei. Sūdzības iesniedzējs arī uzsvēra, ka pēc tam, kad laikraksts bija publicējis vēstuli, ECB norādītie iemesli, lai atteiktu piekļuvi, un jo īpaši tās dalībvalstīm sniegto ziņu efektivitātes aizsardzība, vairs nav piemērojami.

11. Savā atzinumā ECB paskaidroja, ka vēstule Itālijas valdībai tika nosūtīta 2011. gada augustā. Tas ir stingri konfidenciāls ECB prezidenta paziņojums Itālijas premjerministram, kurā paustas “*ECB bažas par toreizējo ārkārtīgi smago un sarežģīto Itālijas ekonomikas situāciju un ietekmi uz eurozonas stabilitāti, kā arī aicinājums Itālijas valdībai apņēmīgi un ātri veikt nepieciešamos pasākumus, lai palielinātu izaugsmes potenciālu un nodrošinātu fiskālo konsolidāciju*”. Šiem pasākumiem būtu jāveicina potenciālā izaugsme, jānodrošina publisko finanšu ilgtspēja un jāuzlabo administrācijas efektivitāte. ECB mērķis bija aizsargāt “*tās*

monetārās politikas integritāti un efektivitāti eurozonas iedzīvotāju interesēs”.

12. ECB uzskatīja, ka vēstules izpaušana kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai saistībā ar Savienības monetāro politiku. Turklāt ECB norādīja, ka *“ir ļoti svarīgi, lai tā spētu nodot atbilstošus un vajadzīgus vēstījumus eurozonas Eiropas un valstu iestādēm tādā veidā, ko uzskata par visefektīvāko, lai kalpotu sabiedrības interesēm attiecībā uz tās pilnvaru izpildi”*. Vajadzības gadījumā tas ietver iespēju nosūtīt neformālus vai konfidenciālus ziņojumus.

13. ECB arī norādīja, ka tam, ka vēstule tika publicēta lielā Itālijas laikrakstā, nav nozīmes, jo pati Banka nebija ne publicējusi, ne arī atļāvusi publicēt vēstuli, kas tika saņemta bez ECB atļaujas. ECB norādīja, ka, ja tai būtu pienākums piešķirt publisku piekļuvi konfidenciālam dokumentam, kuru nelikumīgi izpaušusi trešā persona, tā būtu spiesta *ex post* apstiprināt dokumenta prettiesisko izpaušanu; tā rezultātā trešās personas tiktu mudinātas publicēt konfidenciālus dokumentus bez atļaujas un pēc tam lūgt apstiprinājumu, izmantojot noteikumus par piekļuvi dokumentiem. ECB arī atgādināja, ka tās nostāja šajā jautājumā atbilst Vispārējās tiesas judikatūrai [3].

14. Attiecībā uz iemesliem, kas izklāstīti paziņojumā par sūdzības iesniedzēja sākotnējo un atkārtoto pieteikumu noraidīšanu, ECB uzskatīja, ka tie ir pietiekami. Tā atsaucās uz Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru pamatojums būtu jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi, *“ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī tā kontekstu un tiesību normu kopumu, kas reglamentē attiecīgo jautājumu”* [4]. Pamatojumā nav jāņem vērā visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi. Vēstulēs sūdzības iesniedzējam ECB nevarēja norādīt vairāk iemeslu, kāpēc izpaušana būtu kaitējusi aizsargātajām interesēm, jo tas nozīmētu vēstules satura *“daļēju izpaušanu”*.

15. Visbeidzot, ECB atsaucās uz Tiesas judikatūru par plašo rīcības brīvību, kāda ir ES iestādēm, novērtējot, vai dokumentu publiskošana apdraudētu intereses, kas aizsargātas ar Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu [5]. Tas pats attiecas uz ECB, novērtējot Lēmuma ECB/2004/3 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktos izņēmumus. ECB uzskatīja, ka tā *“ievēroja piemērojamos procesuālos noteikumus, tostarp pienākumu norādīt pamatojumu, un ka tās veiktajā sabiedrības interešu novērtējumā nav pieļauta nedz acīmredzama kļūda vērtējumā, nedz pilnvaru nepareiza izmantošana”*.

16. Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs norādīja, ka viņš jau ir izvirzījis savus argumentus un uzticas ombuda lēmumam.

Ombuda novērtējums

17. Lēmuma par publisku piekļuvi ECB dokumentiem 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā ir noteikts: *“[t] ECB atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to varētu kaitēt: sabiedrības intereses attiecībā uz: ... — Kopienas vai dalībvalsts finanšu, monetārā vai ekonomikas politika”*. Šis izņēmums no vispārējā noteikuma par publisku piekļuvi dokumentiem ir identisks Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ceturtajā ievilkumā

paredzētajam izņēmumam.

18. Tādējādi ir jāizvērtē, vai laikā, kad ECB noraidīja atkārtoto pieteikumu, tā, pirmkārt, varēja uzskatīt, ka ir piemērojams tās lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā paredzētais izņēmums attiecībā uz ekonomikas un monetārās politikas aizsardzību; un ii) pienācīgi darīja zināmu savu viedokli sūdzības iesniedzējam, sniedzot atbilstošu pamatojumu.

19. Attiecībā uz ECB minētā izņēmuma piemērojamību Ombuds atgādina par Tiesas iedibināto judikatūru attiecībā uz Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto materiālo izņēmumu, kas saistīti ar sabiedrības interesēm, piemērošanu: “[ir] *jāatzīst, ka iestādei ir plaša rīcības brīvība, lai noteiktu, vai dokumentu, kas attiecas uz jomām, uz kurām attiecas šie izņēmumi, publiskošana varētu kaitēt sabiedrības interesēm*, ņemot vērā, ka “*šādam atteikuma lēmumam ir sarežģīts un delikāts raksturs, kas prasa īpašu rūpību, un ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktie kritēriji ir ļoti vispārīgi*” [6].

20. Pēc vēstules pārbaudes ombuds var apstiprināt, ka ECB savā atzinumā ir precīzi aprakstījusi tās saturu. Turklāt viņš uzskata, ka vēstulē ir ietverta informācija, kas šķiet ļoti sensitīva, norādot uz vairākiem nopietniem trūkumiem Itālijas ekonomikā un to iespējamajām sekām; apzināt visneaizsargātākās teritorijas; un ierosināt pasākumus, ko varētu paredzēt, lai novērstu šīs nepilnības.

21. Sabiedrībai ir zināms par sarežģīto ekonomisko un tirgus situāciju Itālijā attiecīgajā laikā (t. i., atkārtotā pieteikuma noraidīšanas dienā). Pamatojoties uz šīs vēstules pārbaudi, ombuds uzskata, ka ECB detalizētā analīze par grūtībām Itālijas ekonomikā attiecīgajā laikā būtu varējusi apdraudēt šīs valsts (un tās pilsoņu) intereses, pakļaujot to spekulatīviem draudiem finanšu tirgos, tādējādi apdraudot tās ekonomikas politiku.

22. Turklāt Ombuds atzīst, cik svarīga ir ECB un dalībvalsts valdības savstarpēja saziņa, ko uzsvērusi pati banka. Lai gan šī interese pati par sevi nav pietiekama, lai **vispārīgi** un **jebkuros** apstākļos izslēgtu šādu izziņošanu no sabiedrības informētības, tā tomēr ir faktors, kas ir jāņem vērā, veicot **konkrētu** paziņojuma novērtējumu, lai noteiktu, vai tās izpaušana patiešām apdraudētu leģitīmās intereses, ko aizsargā ECB Lēmums par publisku piekļuvi dokumentiem [7].

23. Šādos apstākļos ombuds atzīst, ka nebija nepamatoti uzskatīt, kā to darīja ECB laikā, kad tā noraidīja sūdzības iesniedzēja atkārtoto pieteikumu, ka vēstules izpaušana, pat daļēji, varētu nopietni kaitēt interesēm, ko aizsargā ECB Lēmuma par publisku piekļuvi dokumentiem 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie izņēmumi.

24. Ombuds norāda, ka šo secinājumu nevar ietekmēt tas, ka vēstule tika publicēta lielā Itālijas laikrakstā neilgi pēc tam, kad sūdzības iesniedzējs bija iesniedzis piekļuves pieprasījumu. Viņš uzskata, ka judikatūra, uz kuru ECB atsaucas savā atzinumā (13. punkts), nešķiet tieši piemērojama šajā lietā, jo tā attiecas uz privātpersonu interesēm celt prasību atcelt lēmumu, ar kuru atteikta piekļuve dokumentiem, un it īpaši izslēdz iespēju, ka pieprasītā dokumenta publicēšana, ko veic trešā persona, varētu ietekmēt šādas intereses. Tomēr ECB arī apgalvoja,

ka, ja tai būtu pienākums piešķirt publisku piekļuvi konfidenciālam dokumentam, kuru nelikumīgi izpaudusi trešā persona, tā būtu spiesta apstiprināt prettiesisko izpaušanu *ex post*. Tas mudinātu trešās personas bez atļaujas publicēt konfidenciālus dokumentus. Ombuds uzskata, ka šī nostāja ir pamatota.

25. Pretēji Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam 4. panta 1. punktā nav paredzēta iespēja, ka informācijas izpaušanai ir sevišķas sabiedrības intereses. Saskaņā ar Tiesas teikto [8] “*no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta formulējuma izriet, ka [...] iestādes atteikums piekļūt dokumentiem ir obligāts, ja dokumenta publiskošana kaitētu interesēm, ko aizsargā šī tiesību norma, bez vajadzības šādā gadījumā [...] līdzsvarot prasības, kas saistītas ar šo interešu aizsardzību, un prasības, kas izriet no citām interesēm*” (mans izcēlums). Šī judikatūra pēc analogijas ir pilnībā piemērojama ECB Lēmuma par publisku piekļuvi dokumentiem 4. panta 1. punkta a) apakšpunktam, kura saturs ir identisks Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta saturam. Tādējādi ne Regula 1049/2001, ne ECB lēmums par piekļuvi dokumentiem neparedz pilsoņu leģitīmās demokrātiskās intereses tikt informētiem par pasākumiem, ko ECB ierosināja Itālijai, lai prevalētu nepieciešamību aizsargāt minētā lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā noteiktās intereses.

26. Attiecībā uz pamatojumu, ko ECB ir sniegusi sūdzības iesniedzējam, noraidot gan viņa sākotnējo, gan atkārtoto pieteikumu, ECB pamatoti norāda, ka “[viņa] prasība, *lai pamatojums tiktu izpildīts, ir atkarīga no katras lietas apstākļiem*” un ka pamatojumā ir jāizvairās no sensitīvo interešu aizskāruma, ko aizsargā pats piemērotais izņēmums. Tomēr šajā lietā ombuds uzskata, ka ar vienkāršu atsauci uz apdraudētajām interesēm un bez paskaidrojumiem, kas saista iespējamo kaitējumu šīm interesēm ar dokumenta konkrēto saturu, nepietiek, lai nodrošinātu pietiekamu pamatojuma līmeni.

27. Ombuds tomēr norāda, ka, izmeklējot šo sūdzību, ECB pārskatīja nostāju, ko tā bija paudusi, atbildot uz sākotnējiem un atkārtotiem pieteikumiem, un saskaņoja savu sākotnējo pamatojumu ar vajadzīgo standartu. Proti, ECB uzskata, ka tā ir veikusi konkrētu šīs vēstules satura novērtējumu un to pietiekami detalizēti aprakstījusi, lai sniegtu priekšstatu par šī satura sensitivitāti. ECB arī izskaidroja iemeslus vēstules nosūtīšanai Itālijas iestādēm un tās pamatā esošos nodomus. ECB arī paskaidroja, kāpēc tas, ka vēstules iespējamā kopija jau bija publicēta, nenozīmēja, ka Bankai bija jāatklāj attiecīgais dokuments. Šī informācija kopā ar risku, ko izpaušana radītu aizsargātajām interesēm, novērtējumu, kas ietverts Bankas sākotnējās atbildēs sūdzības iesniedzējam, objektīvi ļauj sūdzības iesniedzējam noskaidrot, kāpēc šajā gadījumā izpaušana tika liegta.

28. Tiesvedībā par lēmumu atteikt piekļuvi dokumentam Tiesai ir jautājums par to, vai atcelt attiecīgo lēmumu. Šajā sakarā Vispārējā tiesa ir lēmusi, ka “[ja] lēmumā ir ietverts pamatojums [...], ka šo pamatojumu nevar pirmo reizi *ex post facto* izskaidrot” Tiesā, izņemot ārkārtas apstākļus [9]. Tā kā ombudam nav pilnvaru atcelt lēmumu, ombuda procedūra atbilst citiem kritērijiem, un tai nav obligāti jābūt tādai pašai kā tiesvedībai. Šajā lietā ombuds neuzskata, ka būtu lietderīgi kritizēt ECB sākotnējo pamatojumu lēmumam noraidīt atkārtoto pieteikumu. Tomēr ombuds turpmāk sniegs vēl vienu piezīmi, mudinot ECB, atbildot uz piekļuves pieteikumiem, koncentrēties uz savas argumentācijas kvalitāti.

29. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds uzskata, ka nav pamata veikt turpmāku izmeklēšanu šajā lietā.

B. Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu par šo sūdzību, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Nav pamata veikt turpmāku izmeklēšanu šajā lietā.

Sūdzības iesniedzējs un ECB tiks informēti par šo lēmumu.

Papildu piezīme

Ombuds mudina Eiropas Centrālo banku turpināt uzskatīt dokumentu publiskošanu un lēmumu, ar kuriem tiek atteikta publiskošana, pamatojumu ne tikai kā juridiskas saistības, bet arī kā iespējas apliecināt savu apņemšanos ievērot pārredzamības principu un tādējādi uzlabot tās leģitimitāti pilsoņu acīs.

P. Nikiforos Diamandouros

Strasbūrā, 2012. gada 19. decembrī

[1] Eiropas Centrālās bankas 2004. gada 4. marta Lēmums 2004/258/EK par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (OV L 80, 42. lpp.).

[2] Līguma par Eiropas Savienības darbību 228. pants pilnvaro Eiropas Ombudu no Eiropas pilsoņiem saņemt sūdzības par administratīvām kļūmēm ES iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru darbībā. LESD 263. pantā ir paredzētas privātpersonu tiesības ar zināmiem nosacījumiem celt prasību atcelt Savienības iestāžu aktus, kas tiek uzskatīti par tādiem, ar kuriem tiek pārkāptas Savienības tiesības.

[3] ECB atsaucās uz Vispārējās tiesas 2011. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-233/09 *Access Info Europe/Padome* (Krājums, II-1073. lpp., 36. punkts) un Pirmās instances tiesas 1998. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-174/95 *Svenska Journalistförbundet/Padome* (Recueil, II-2289. lpp., 69. punkts), kas abi apstiprina, ka pieteikumu par publisku piekļuvi neietekmē apstāklis, ka dokumentu ir publicējusi trešā persona.

[4] ECB minēja šādus gadījumus: Lieta C-122/94 *Komisija/Padome*, 1996, ECR I-881, 29.

punkts; Lieta C-41/00 P *Interporc/Komisija* , 2003, Recueil, I-2125. lpp., 55. punkts; Lieta T-188/98 *Kuijer/Padome* , Recueil 2000, II-1959. lpp., 36. punkts; un apvienotajās lietās T-355/04 un T-466/04 *Co-Frutta/Komisija* , Krājums, II-1. lpp., 100. punkts.

[5] Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

[6] Lieta C-266/05 P *Sison/Padome* , 2007, Krājums, I-1233. lpp., 34.–36. punkts; un 2011. gada 13. janvāra spriedumu lietā T -362/08 *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds GmbH/Komisija* , Krājumā vēl nav publicēts, 104. punkts.

[7] Proti, ES Tiesa ir skaidri nospriedusi, ka, izskatot pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, iestādēm ir jāveic katra attiecīgā dokumenta konkrēta pārbaude. Tas vien, ka dokuments attiecas uz interesēm, ko aizsargā izņēmums, pats par sevi nav pietiekams, lai pamatotu šī izņēmuma piemērošanu. Gluži pretēji, attiecīgajai iestādei principā ir jāpaskaidro, kā dokumenta publicēšana varētu konkrēti un efektīvi apdraudēt ar minēto izņēmumu aizsargātās intereses. Turklāt aizsargāto interešu apdraudējuma riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam. Lieta C-506/08 P *Zviedrija/MyTravel un Komisija* , 2011. gada 21. jūlija spriedums, Krājumā vēl nav publicēts, 76. punkts; Lieta T-250/08 *Bachelor/Komisija* , 2011. gada 24. maija spriedums, Krājumā vēl nav publicēts, 78. punkts; Lieta T-166/05 *Borax Europe/Komisija* , 2009. gada 11. marta spriedums, Krājumā vēl nav publicēts, 88. punkts; Apvienotās lietas C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P *Zviedrija u. c./API un Komisija* , [2010] ECR I-8533, 72. punkts; Apvienotās lietas C-39/05 P un C-52/05 P *Zviedrija un Turco/Padome* , 2008, ECR I-4723, 43. punkts; Lieta T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation/Komisija* , 2005, ECR II-1121, 69. punkts; Spriedums lietā *Sison/Padome* (minēts 6. zemsvītras piezīmē, 75. punkts).

[8] Iepriekš 6. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Sison/Padome* , 46. punkts; Spriedums apvienotajās lietās T-3/00 un T-337/04 *Pitsiorlas/Padome un ECB* (Krājums 2007, II-4779. lpp., 227. punkts).

[9] Skat. iepriekš 8. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Pitsiorlas/Padome un ECB* , 278. punkts.